

fördjupat Er i den objectiva specula-
tionens mörken, att ni förlorat all
känsla, och allt lif i hjertat. De sju
djellar, som ni tror Er hafva jagat
till afgrunden genom Er "väpenst-
liga viljas makt", ligga nu som
dött, och bara gömma i hjertgroden
på Er.

1476. Om ni skulle få se dessa djel-
lar, skulle ni, såsom en ängstfull
och batfärdig syndare taga Er till
flykt till Förfonaren, och bedja ko-
nem utörfusa djellarna, och skapa
uti Er ett rent hjerta. Men för äre
ni såsom en batfärdig djefull, tager
Er tillflykt till Förfonaren, för lä-
ten i allt stora Förfonadets fimmer i
djelfbedrägeriet, Glimmon, och

1477. Vi få spåta denna afhandling
med den anmärkning, att Satis
factio vicaria, kan låta höra sig då
man fattar den med samma åhda,
som Luther hade den i sitt pubee-
tiva medvetande. Men som Förf-
onings läran nu blifvit framställt
af Edens "äkta Lutheraner" kan
den passa för Hundar och svin,
men inte för någon människa.

C. C. C. Förfoningen betraktad som
en Psychisk akt.

1478. Vi vilja här framställa Förfonings
läran ur Psychisk synpunkt, med anled-
ning af vissa Psychologiska iakttagel-
ser, grundade på verkliga facta i det
menschliga lifvet.

1479. Det förut nämnt på flere ställen
i denna afhandling, att de agudakti-
ga Barnens bratt, falla tungt på
Förelärdarnes Samveten. Förelärdarna
måtte mot sin vilja underkasta sig
ett moraliskt lidande, för Barnens
synder. Då Förelärdarna inte få nämn-
a några ord af sina Barn, måtte Förelärdar-
ne smaka drägen af Guds vredes
skalk. Den gamle Israel fäste till sina
Söner: I varden drifvande mina grä-
kar med sorg neder i grafven. Och
David fick en hjertfrätande sorg vid
Jehosababs död.

1480. Underjåke vi orsaken, hvar-
sore Barnens bratt falla så tungt
på Förelärdarnes Samveten. Så fin-
na vi närmaste anledningen här
till, lita den nära förening, som
är emellan Förelärdar och Spärr.